

fulde Forrifter i det ældre Interims = Felttjenestereglement at udsætte i flere Aar Beringtigelsen af den Erstatning for lidt Tab af Bagage m. m., som de Vedkommende have billigt Krav paa at erholde snarest muligt. Med fuldkommen Sikkerhed lod sig ei heller vente, at den nye Plan for Armeens Organisation, blandt hvis reglementariske Bestemmelser for Gagerings- og Lønningsvæsenet i Felten almindelige Forrifter om Erstatning for Tab af Bagage m. m. under Felttogene vel passende kunne faae deres Plads, ikke alene vilde fremkomme men ogsaa erholde Lovs Kraft, inden der igjen kunde blive Spørgsmaal om sidstnævnte Forrifters Anvendelse.

Efter disse Betragtninger og for at fremme Sagen snarest muligt er Udvalget blevet enig om at indstille, at den foreslaaede Lov nærmest kun gjøres gjældende paa de Tab af Bagage, Heste m. M., som ere indtrufne under Felttogene i Aarene 1848, 1849 og 1850, men at den ved Siden heraf gives midlertidig Anvendelighed for muligen indtræffende Krigstilfælde. Til den Hensigt har Udvalget foreslaaet deels en ny Paragraph indsat i Begyndelsen af Lovforslaget, hvorved dets Gyldighed bestemmes, som nys anført, deels en ny Paragraph tilføjet i Slutningen, ved hvilken Lovforslagets Bestemmelser Anvendelse i paakommende Tilfælde indrømmes med nogle nærmere Modificationer. At der i den foreslaaede nye første Paragraph tillige fastsættes det almindelige Vilkaar, hvorunder Erstatningen vil kunne ventes tilstaaet, nemlig, at Tabene, hvorom der ere fremkomne antagelige Oplysninger, ikke maae kunne tilregnes de Paagjældendes egen Forseelse, har Udvalget fundet hensigtsmæssigere end at gjentage saadant almindeligt Vilkaar ved de enkelte Lovbestemmelser, saaledes som i Lovudkastet, skøndt paa ufuldstændig Maade, er skeet. I sit Forslag til en ny Slutnings-Paragraph har Udvalget troet at burde tilføje Modificationer angaaende en ordinar Dptagelse af Forhør og nærmere Bestemmelse af Tidsfristen for Anmeldelserne om lidt Tab, hvilke Modificationer ville indsees at være temmelig ligefremme Følger af, hvad Udvalget har indstillet om Lovens Anvendelse udenfor den nævnte Krigsperiode.

Hvad angaaer Lovforslagets enkelte Paragrapher, maa Udvalget billige de i Motiverne fremhævede Grundsaetninger for de specielle Bestemmelser, at Statskassen kun godtgjør eller bærer Tabet af saadanne Gjenstande, som det har været en Nødvendighed for de Paagjældende at medføre i Felten, og at Erstatningen for mistede Gjenstande vel tilstaaes Gjerne fuldstændigen men ikke over et vist Beløb. Foruden de Redactionsforandringer, der ville blive at foreslaae i Paragrapherne, saafremt Folkethinget bifalder Udvalgets foranførte Hovedindstilling, har Udvalget iøvrigt med Hensyn til den for Lovforslaget foreslaaede temporaire og interimistiske Gyldighed troet at burde indskrænke sig til kun at andrage paa saadanne Forandringer i de enkelte Paragrapher, som det fandt under alle Omstændigheder fornødne, og hvorom Følgende bemærkes.

§ 1.

Ved Fastsættelsen af Erstatningssummernes høieste Beløb har man viensynligen, næst efter et vist Hensyn til en Størrelse af Bagage, som maatte være fornøden, villet lægge den militaire Charge eller Grad alene til Grund og derunder indrangere de civil-militaire Embedsmænd og Betjente. Dette har man imidlertid ikke consequent kunnet gennemføre uden Vilkaarlighed, eftersom der for de høiere Lagesposter og Intendanturens Personale, som først anordnedes i Anledning af og tildeels under Felttogene, ikke var bestemt nogen egentlig Rangering, og der desuden ikke har kunnet tages Hensyn til de Rangforholdelser, der maatte være tilstaaede visse civil-militaire Embedsmænd. Man har derfor i flere Tilfælde maattet tage Hensyn til den Paagjældendes virkelige Function, hvilken Udvalget ogsaa maa antage for at ville have været det rigtigste Udgangspunkt. Forsaavidt imidlertid de ældre Regler i Interims-Felttjenestereglementet maae have givet grundet Anledning til den Anskuelse, navnlig hos den egentlige Officcersklasse, at Chargen eller Graden vilde komme i væsentlig Betragtning, kan Udvalget ikke heller ganske misbillige, at man i dette Lovforslag ogsaa gaaer ud fra denne Bestemmelsesgrund, men Udvalget finder dog, at der ved Siden deraf tillige bør tages mere Hensyn til den virkelige